

Пейо Яворов

Към брега

На брегове незнайни криволици смътни,
загадъчни ръмежи на вълни попътни
– и денонощен път...
Видения ту лъчезарни, ту печални,
сред брачни тържества камбани погребални
– и тътне из простора всеки кът.

На изстъплени сили мъжките размахи
и женствени възгласи, радостни и плахи,
досягат моя слух;
задавен плач на изкупителните жертви
и стонове над възделенията мъртви
кошмарно надделяват сънен дух.

Нечуто се докосват изхабени корди,
в смирена жалост глъхнат звуковете горди –
немее чужди бряг...
Затулят се нататък корабите малки,
без диря да оставят гмежите им жалки, –
вълни се кискат глухо в своя бяг.

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

Набирание: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7132>]